

Příběh šumavského vlastence

Tým: Sofie Hoblová, Anna Makrlíková, Alena Matoušková, Petra Potužáková

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Mgr. Jiřina Šafářová

Pamětník: Daniela Urbánková

Sofie H.: Vladimír Frenzl se narodil v 50. letech, kdy v naší zemi začínaly velmi těžké časy.

K moci se dostala komunistická strana, která ovlivnila životy mnoha lidí, dokonce i malých dětí

01:09-01:13 Do školky jsem začal chodit ve dvou letech na Kašperských Horách

01:22-01:26 V roce 1957 umřel tehdejší prezident Antonín Zápotocký

01:28-01:33 ve školce, přestože nám byly necelý čtyři roky, tak hroznej smutek a povídání o tom

01:36-01:45 Přišla jedna holčička, že jí umřel děda

Ted' my jsme to pochopili tak, že její děda byl prezident.

02:13 – 02:23 vzpomínám na jednu paní učitelku, nebyly všechny takoví, když jsme šli z vycházky, tak pootevřela dveře, jenom

02:25 – 02:29 aby jsme mohli procházet jenom po jednom a každéj dostal ve dveřích facku

02:32 – 02:33 aniž by věděl proč.

Alena M.: Velkou část života pracoval pamětník jako celník. V té době byli lidé kontrolováni na hranicích, aby se do republiky nedostaly zakázané věci

17:56 – 17:57 Začal jsem na Rozvadově

18:01 – 18:03 byl tam člověk pod neustálým dozorem

18:07 – 18:09 Sboru národní bezpečnosti

19:07 – 19:11 já jsem měl takový tušení, že po mě ty estébáci dou

19:27 - Až po revoluci

19:32 – 19:36 jsem se dozvěděl, že jsme zřejmě doma měli odposlouchávací zařízení

Petra P.: Práce na celnici nebyla jednoduchá, přesto se vždy snažil zachovat správně a propustil do republiky ilegálně dodávku Biblí.

26:47 – 26:57 náboženská literatura to byla tzv. ideologická diverze, to se na hranicích bavovalo

27:31 Vona i ta církev

27:34 – 27:36 Měli mezi sebou udavače

27:38 – 27:40 Docela dlouho jsem byl vyšetřovanej

27:43 já jsem jako odolával

27:45 – 27:47 Máme náboženskou svobodu, nevím, o čom mluvíte

29:11 - Ten výslech

29:14 – 29:27 trval třeba šest, sedm hodin i víc, to člověk tam odsad' vylez, hlava se mu točila a nevěděl vlastně, co se mu stalo nebo co je pravda

27:56 –28:00 nakonec to dopadlo tak, že to šlo do ztracena

Anna M.: A co by pan Frenzl vzkázal dalším generacím?

47:30 – 47:38 Nejmladší generaci asi bych chtěl
vzkázat, že jim přeju, jak se mají a ať si to
nenechají vzít.